

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 55.

1858. EN ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Σεπτεμβρίου.

ΣΥΝΟΤΙΣ ΤΟΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ.

Νόμοι: 1) Περὶ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς. — 2) Περὶ παραδοσίων. — Διάταγμα Περὶ σχηματισμοῦ τῆς κυντρελῆς διεύθυνσις τοῦ ἀπλοστασίου. — Διάταγμα 1) Περὶ έναρξεως τῆς χωροφυλακῆς και φρουρικοτικῆς πράξης. — Παρόραμα.

ΝΟΜΟΣ
Περὶ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς.
O ΘΩΝ
Ε Α Β Ο Η Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι αὐδὴν ἡ παρὰ τοῦ ἀρέθρου 3 τοῦ ὑπὸ θεωρούμεναν 26 Ιουνίου (8 Ιουλίου) 1836 Νόμου γραμμήσια προθεσμίας εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Πρεστέρου Βασιλείου καὶ τοὺς ἔχοντας, δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 (21) Ιουλίου 1832 ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκες δικαίωμας μασταναστεύστως Θύμακονδη, αὐδὴν ἡ παράτασις τῆς προθεσμίας ταῦτης ἐπεκτανθεῖσκες διὰ τοῦ ἀρέθρ. 1 τοῦ ὑπὸ θεωρούμεναν 12 (24) Ιανουαρίου 1837 Πρεστέρου Βασιλείου δικτύγματος μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, δὲν ἔχοντες, θάτε ἀπαντεῖς οἱ ἔχοντες περὶ ἀκινήτων κτημάτων πραγματικάς, ἢ ἐκ τῆς πολυτέλεως αὐτῶν προερχομένας; πρωτωπικάς ἀγωγὰς, νόμοις ἐσόδων αὐτὰ; εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπήν.

Θεωροῦντες, ὅτι ἔνεκκα τῆς ὅλου ἔξαιρετικῆς στάχτης τῶν εἰσέτι μέχρι τοῦδε διεκμενόντων εἰς τὴν Ελλάδα Θύμακονδη, ἔνεκκα τῆς μεγάλης δικηροφρᾶς τῆς δικαιονο-

σης τὴν ἡδεῖ ἐν ἴσχυi νομοθεσίαν ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ θύμα τὰ ἐν γράσι, καθ' ἓν ἴσχυi δικαιονομίαν τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἐνοχὴi ἐξ ὧν πεγράζουσιν αἱ μεταξὺ κατοίκουν τοῦ Πρεστέρου Βασιλείου καὶ Θύμακονδη διαφοραί, ἐνεκκ τῆς ἐλλείψεως μάσην διορθαίνειν καὶ ἀναντιμέτων διεύ νὲ κατεστάθη ἡ τότε ἴσχυονος νομοθεσία γνωστή εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ἐνεκκ τελευταῖον τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τοῦ ἀπακτούντος τὴν ταχείαν καὶ δριστικήν ἀποπεράτωσιν δικαιονομίαν τῶν μεταξὺ αἰτῶν θηταρχουσῶν διαφορῶν ἀπακτούσαι ἐπομένων διεύ νὲ φύσιον εἰς τὸν εποπλὸν τοῦτον, να συμπληρωθῇ ἡ ἀρμοδιότης τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς καὶ θύμακονδη ἡ ταχείατά της ἐκτάσις; τῶν ἀπορράσων τε, ἀπομακρυνομένων τῶν ἐκ τῶν διαφόρων τόπων παρεμβαλλομένων εἰς τὰς ἐκτάσεις τῶν ἐμποδίων.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν ἐπὶ τοῦ Πρεστέρου Βασιλείου Οἶκου καὶ τῶν Εξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀποδοκούσεις καὶ τὴν γνῶμην τοῦ Πρεστέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπορρίσκειν καὶ διατάσσουσεν

Άρθρ. 1.

Διδούται νέα προθεσμία ἔξι μηνῶν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Ημετέρου Βασιλείου καὶ τοὺς ἔχοντας, δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 (21) Ιουλίου 1832 ἐν Κωνσταντινούπολει συνθήκης, τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως Θωμακού; διὰ νὰ εἰσάγωσιν εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν ὅλας τὰς μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰς τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν ἀρμοδιότητά της, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 26 Ιουνίου (8 Ιουλίου) 1836 Νόμου, ἡ ανατίθεμένης σήμερον διὰ τοῦ παρόντος εἰς αὐτήν. Η προθεσμία αὕτη δέχεται μὲτὰ περβλευστιν εἰσεῖσιν ἡμερῶν, ἀφ' ἣς δημοσιεύθη διὰ τῆς ἐργμερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁ παρόν Νόμος.

Άρθρ. 2.

Η μικτὴ ἐπιτροπὴ, θέλει δικάζει τὰς ἀκολούθους διαφορὰς, καθόσον θύλων εἰσαγογῆς ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, α'. διὰ τὰς μεταξὺ τῶν Θωμακοῦ ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς πρὸς τὰς ὄποιας ἀνεγγνωρίσθη τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως, κατὰ τὴν ἀπὸ 9 (21) Ιουλίου 1832 συνθήκην, καὶ τῶν αὐτῆς κατοίκου τοῦ Βασιλείου πραγματικάς, προσωπικάς τε καὶ μικτὰς ἀγωγὰς, β'. πᾶσσαν περὶ ἀκινήτων κτημάτων παλικάντων ἀπὸ Θωμακοῦ μιταῖς κατοίκου τοῦ Ημετέρου Βασιλείου διαφοράν, διάκοις ἀντικείμενον αὐτῆς εἶναι: τὸ ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου κτήματος οἰονδέποτε δικαίωμα τοῦ πωλήσαντος Θωμακοῦ.

Άρθρ. 3.

Οσαὶ τῶν ἐν τῷ προγραμμένῳ ἀρθρῷ προσωπικῶν, πραγματικῶν καὶ μικτῶν διαφορῶν εἴναι ἥδη ἐκκρεμεῖς ἐνόπιον τῶν εἰρηνοδικῶν, ἐμποριδικῶν, πρωτοδικῶν καὶ ἀρετῶν, μεταβιβάζονται ὥσπερ τε εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνεκκλήτων δεδικασμένων, αἵτινες, τότε μόνον ὑπάγονται εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν, ὅταν, γενομένης ἐν καιρῷ χρήσεως τοῦ ἐνδίκου, τῆς ἀνερέως μέσου, κατατεθῶσιν ἐκ νέου ἐκκρεμεῖς διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρέου πάγου διατάχθεις πρὸς ἀνεδίκασιν παραπομπῆς εἰς ἐν τῶν ἀνωτέρων σημειωθέντων δικαιοσίεων.

Άρθρ. 4.

Ο πρωθρός τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφερίας τοῦ ὄποιου ἐξεδίθη ἢ ἀπόρρεις τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ὑγείλει νὰ κηρύξῃ τὴν ἀκινήτων δικαιολόγησην δικαιούσας κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων πέριαρθρέντος; διὰ τοῦ τίτου τῆς ἀκινήτων, ἡ ἀκτίλεσσα γίνεται, ἐπιμελεῖς τῶν διαδίκων, διὰ τοῦτο μετέτρεψε.

Άρθρ. 5.

Ἄν ὁ ὄρειλέτος προτελεῖται νὰ ἀκτελέσῃ τὴν ἀπόρρησιν, ἡ ἀκτελεστόν τι συμβολῶν, δὲν τὰ ἀκτάδει ἐντὸς 8 ἡμερῶν, ἀνεργεῖται διὰ τοῦ κλητῆρος, κατ' ἀλλογῆν τοῦ πιστοτοῦ, ἡ κατάσχεσις τῆς κινητῆς ἡ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ, ἡ ἀποστολὴ πινότορος, καὶ, ὅταν διὰ τῶν τοιούτων μέσων δὲν κατορθωθῇ ἡ ἀκτελεσση, ἡ προσωπικὴ κράτησις. Η προσωπικὴ κράτησις καὶ ἡ ἀπόστολὴ τοῦ πινότορος δὲν δύναται νὰ γενῇ ἀντὶ προγραμμ-

νῆς ἀδείας; τοῦ ἀρμοδίου διοικητοῦ ἡ ὑποδιοικητοῦ, διὰ τὴν ἐκδίδει, λαμβάνων ὑπὸ δύνην τὴν δικτύσειν καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ὄρειλέτου. Ή περὶ προσωπικῆς κρατήσης; διατάχῃ εἶναι καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐκτελεστή.

Άρθρ. 6.

Ἀρμοδία διοικητικὴ αρχὴ εἶναι: κατὰ μὲν τὰς περὶ πολυμετικῶν καὶ μικτῶν ἀγωγῶν ἀκτελέσεις, ἡ τοῦ τόπου, ἐνθα διέρχεται τὸ αντικείμενον τῆς ἀκτελέσεως, κατὰ δὲ τὰς προσωπικὰς, ἡ τοῦ τόπου, ἐνθα ἔγει τὴν κατοικίαν του ὁ ὄρειλέτη.

Άρθρ. 7.

Ολαὶ εἰ κατὰ τὴν ἀκτελέσιν συμβολῶν ἐκτελεστῶν, ἡ ἀπορρέσεων ἐκδίδεσσῶν περὶ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς ἡ περὶ τῶν δικατηρίων, ἀναρρόμεναι ἐντάσσεις ἡ ἀλλαι δυσκολίαι, μεταξὺ κατοίκου τινὸς τοῦ Ημετέρου Βασιλείου καὶ Θωμακοῦ ἔχοντων τῆς μεταναστεύσεως τὸ δικαίωμα, ἀρχιρροῦνται τὰς δικαιιοδοσίας τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ ἀνατίθενται εἰς τοὺς κατὰ τὸ προγράμματον διορθίσας διοικητὰς ἡ ὑποδιοικητάς.

Άρθρ. 8.

Οἱ πρὸς ἀκτελέσιν τῶν ἀπορρέσιων τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ἡ τῶν ἀκτελέστων συμβολῶν, διεξάγοντες τὰς κατασχέσεις καὶ ἀκποιήσεις τῆς κινητῆς ἡ ἀκινήτου περιουσίας τῶν ὄρειλετῶν, θέλουν συμμορφωθῆσθαι μὲ τὰς ἐν τῷ πολιτικῷ δικονομίᾳ δικτάζεις, καθόσον ἀφορῇ τὰς κινητοποιήσεις τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὴν τήρησιν τῶν προθεσμιῶν, φυλάσσοντες; καὶ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρέως 885 τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Άρθρ. 9.

Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν πλειστηριαζόνται δημοσίως παραγγέλμα, ἡ ἐντὸς δραγμείας; κατ' ἀναλογίαν τοῦκινδύνου προθεσμίας διὰ τοῦ διοικητοῦ. Τὸ ἀκπλειστηρίσμα διὰ προσωρινῶς παρακατατίθεται εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον ἑωσοῦ ἀποφασισθῆ δριστικῶς εἰς τίνα ἀνέκει.

Άρθρ. 10.

Τὸ ἀρέων 9 τοῦ ἀπὸ 26 Ιουνίου (8 Ιουλίου) 1836 Νόμος ἀρτημῆσται καὶ εἰς τὰς περὶ ἀκτελέσεως δίκαιας ἐνθεώπιον τῆς ἀρμοδίου διοικητοῦ καὶ ὑποδιοικητοῦ.

Άρθρ. 11.

Ἄν τις τῶν κατατεθεῖσῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὄρειλέτου διεκδικεῖ τρίτοι, ὡς ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς, δυνάμει συμβολαιογράφων ἐγγράφων ἀκδοθέντων πρὸ τῆς δικαιούσας τοῦ παρόντος Νόμου, ὄφειλουν αὐτοὶ νὰ διεθεύθωσι; διὰ ἀναρρόμητος πρὸς τὸν κατὰ τὸ ἀρέων 19 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀρμόδιου πρύερον τοῦ δικαιοστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, διστὶς κατὰ τὸ ἀρέων 634 καὶ 911 διατάσσει τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀκποιήσεως τῶν περὶ ὃν ἡ λέγος κτημάτων.

Άρθρ. 12.

Ο τρίτος διάδικος ὑγείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἣς λέγη τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς ἀκποιήσεως τῶν κατασχεθέντων ἀκμήτων κτημάτων ἀπόφεσιν τοῦ πρύερον τῶν

πρωτοδικῶν, νὰ κάμη τὴν ἀγωγὴν του, ητος διεξάγεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 911 τῆς πολιτικῆς δικαιομάτως εἰδικώτερον ὥρισμένα αἱ τοιαῦται ἀγωγαὶ θεωροῦνται ὡς τὰ μάλιστα κατεπέγουσαι καὶ προτυμῶνται τὴν ἄλλων συνοπτικῶν.

Ἄρθρ. 13.

Διὰ τὰς ἀγωγῆς ταύτες ἀναστέλλεται ἡ ἔκποιησις μόνον τῶν διελδικουμένων κτημάτων, μεχριστὸν ἕκδοθῆ περὶ τούτου ἀνέκκλητος ἀπόρριψε δὲν ἀναστέλλεται δὲ παντελῶς ἡ ἐνέργεια τῶν πρὸς ἔκτελεσιν λοιπῶν καταναγκαστικῶν μέτον.

Ἄρθρ. 14.

Η γεωργιλαχὴ καὶ πάσα ἐνοπλὸς δύναμις δρεῖται νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν ἔκτελεσιν, ἀμαὶ θύειται πρὸ τοῦ προσκληθῆ προτελόντως παρὰ τῶν ἀνωτέρων σημειουμένων διοικητικῶν ἀρχῶν ἡ κλητήρων.

Ἄρθρ. 15.

Αἱ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἔκτελεσιν ἀναρμούμενων ἐνοτάσσουσιν ἀποράσσεις τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν εἶναι ἀνεκάλητοι, ὡς καὶ αἱ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπρόσθλητοι δι' οὐδενὸς ἀνδίκου μέσου.

Ἄρθρ. 16.

Μετὰ τὴν παρέλειταιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ I ἐξαρχέντος προθεσμίας, καμμίχ μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ Ημετέρου Βασιλείου καὶ τῶν ἔγαντων τὸ δικαιώματα τῆς μετανοούστείσων Θωματῶν διαφορὲς, περὶ δικαιωμάτων τὰ ὅποια κατέστησαν ἀπαιτητὰ πρὸ τῆς παρέλεισμος τῆς φιθείσης προθεσμίας, δὲν θέλει εἰσθεῖ δικιὴ οὔτε εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, οὔτε εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπήν.

Ἄρθρ. 17.

Ολαὶ αἱ διαφοροὶ, περὶ ἣν ὁ λόγος ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, αἱ ἀφορῶσαι δικαιώματα, τὰ ὅπεια ἔγιναν ἀπαιτητὰ μετὰ τῶν παρέλειστον τῆς ἐξαρχέντος προθεσμίας, ἀνήκουσιν αὐτοδικαῖοις εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 18.

Ο ἀπὸ 8 (20) Απριλίου 1836 Νόμος ἀκυροῦται ὅσαντας ἀκυροῦνται οἱ δρισμοὶ καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ὅποι θερομηνίαν 26 Ιουνίου (8 Ιουλίου) 1836, καθόστοι ἀντίκεινται εἰς τὴν παρούσαν καὶ διατερμοῦται δι' ὅλα τὰ λοιπά.

Ἄρθρ. 19.

Ο ἐπὶ τοῦ Ημετέρου Βασιλικοῦ Οίκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Γραμματείων τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης, συνέπει δὲ καὶ τὴν ἔκτελεσιν τῆς μετὰ τῶν λοιπῶν Ημετέρων Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, καθόσον ἀρρεῖ ἐκάστου τῶν ἀρμοδιούτεται.

Ἐν Αθήναις, τὴν 27 Αὐγούστου (8 Σεπτεμβρίου) 1838.

Ο ΘΩΝ.

ΣΧΗΜΑΤΕΣ. Α. Γ. ΚΡΙEZΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Κ. ΖΗΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΔΑΚΗΣ

ΝΟΜΟΣ

Περὶ παραβολῶν.

Ο ΘΩΝ

ΕΑΓΕΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσσει τοῦ Ημετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀπεργούσισαν καὶ διετάσσουσι τὰ ἔξι.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ κατά τὸ ἄρθρ. 795 καὶ 823 τῆς πολιτικῆς καὶ 485 §. I τῆς ποινικῆς δικαιομάτως εἰς δικαιοσύνης καὶ εἰς ἔκπτον δραγμᾶς ὡρισμένον ἀποτυχίας πρόστιμον (παραβολῶν), καταβάλλεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει εἰς δραγμά; ἔκπτον, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ εἰς δραγμᾶς πεντάκοντα.

Άρθρ. 2.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφορούσσονται εἰς τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου γενομένας περὶ ἀντιρεσίων; Η περὶ ἐπαναλήψεως δίκης αιτήσεις.

Άρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ημετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἔκτελεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Αθήναις, τὴν 10 (22) Αὐγούστου 1838.

Ο ΘΩΝ

ΣΧΗΜΑΤΕΣ. Α. Γ. ΚΡΙEZΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Κ. ΖΗΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΔΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ τῆς κεντρικῆς διεύθυνσιος τῶν ὅπλωστασιον.

Ο ΘΩΝ

ΕΑΓΕΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ.

Ἐπὶ τῷ ἀπὸ 29 Ιουλίου (10 Αὐγούστου) τ. ε. προτάσσει τῆς Ημετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείων, καὶ κατὰ συνέσειαν τῆς διὰ τοῦ Ημετέρου ἀπὸ I (13) Ιουλίου ὑπ' ἄρθρ. 2133 διετάγματος ἐνεργήθεισκε ὁλαττώσιμος τοῦ προσωπικοῦ τῆς κεντρικῆς διεύθυνσιος τῶν ὅπλωστασιον καὶ τῶν ὅποι τὰς διατάξεις τῆς κλειδωτῆς καὶ τῆς ἐνόσεως τῶν δύο λόγων τῶν τεγμάτων αποφασίσαν καὶ διατάττομεν τὰ ἔξι.

Άρθρ. I.

Μετατίθεται τὰ τῆς τριταρείας.

Ο πάγγαλος τῆς Μάτι δι' Συναβέλλη.

Ο λοχαγός καὶ σριματοθησαρύλιος τῆς Ναυτιλίου Σκηνῆς Φοντάνα, οἱ δύο ἐργαζόμενοι εἰς τὰ πολεμικά δικαστήρια.

Άρθρ. II.

Διαρίσεται.

Οι λοχαγοί,

Ιωσήφ Σμέλτζη, προστάτευος τῆς αἰχνομακῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐργοστασίων (ἐπιμεριτυροτικής) καὶ τῶν παρὰ τῷ θρονίῳ καταστημάτων τοῦ πυροβολικοῦ,

